БРАНИСЛАВ МАТИЋ

Крајина

Последњи поздрав Здравку Крстановићу (1950–2024)

У вучјој јами, на петом спрату,
у павиљону новобеоградском, оронулом,
тиња Крајина прекомандована
из простора у време,
са уводних страна у смртовнице.
По том запуштеном складишту,
бездетном дому, гробу,
куљају књиге и стећци.
Тетурају и смирују се давне сенке,
доцртане неонским рекламама.

Он, остарели јарчић, брдски коњић, песник,
са рушевног балкона опет види
дечака који се у сутон враћа кући
кроз Петрово поље, с упецаном рибом крилатом.
Дечак застаје, ослушкује: чека глас
који ће поново родити његову земљу.

Ти знаш, Седобради, зашто злумили
баш од тог дечака толико зазиру.<

(Из књиге *Благослови*, СКЗ, Београд, 2022)

Објављено: петак, 6. септембар 2024, 23:05h